

NOTA INFORMATIVA – Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació.

Al BOE de 29 desembre s'ha publicat el Reial Decret Llei 28/2018, de 28 de desembre, per la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació que conté nombroses novetats, les més importants de les quals passem a comentar.

La disposició final onzena aclareix que la norma entra en vigor l'1 de gener del 2019.

PRIMER.- NORMES RELATIVES A PENSIONS I PRESTACIONS PÚBLIQUES.

Malgrat que l'IPC de desembre ha estat de l'1,2%, l'1 de gener de 2019, les pensions contributives es revaloritzaran l'1,6% i les pensions mínimes i no contributives un 3%.

L'increment de l'1,6% es calcula consolidant en el 2018 una paga addicional que es percebrà abans d'abril 2019. En efecte, els pensionistes rebran abans del mes d'abril 2019 una paga addicional del 0,1%, que és la diferència entre la revalorització del 1,6% aplicada el 2018 i l'Índex de Preus al Consum (IPC) d'aquest any, que se situa en l'1,7%. La pujada final per al 2018 ha estat, per tant, de l'1,7% calculat des de desembre de 2017 a novembre de 2018 i es consolida a la pensió a partir l'1 de gener de 2019 sent sobre aquesta pensió consolidada sobre la qual s'aplicarà la revaloració de l'1,6%.

En l'annex I figuren les quanties mínimes de pensió, límits i altres pensions públiques per a l'any 2019, mentre que en l'annex II es recullen les quanties consolidades per a l'any 2018.

La disposició addicional primera estableix que, en el termini de sis mesos, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per a establir un mecanisme de revaloració de les pensions que garanteixi el manteniment del seu poder adquisitiu preservant la sostenibilitat social i financera del sistema de Seguretat Social.

El límit màxim de les pensions públiques per a 2019 serà de 2.659,41 euros mensuals o 37.231,74 euros anuals.

SEGON.- BASE MÀXIMA DE COTITZACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL.

El límit màxim de la base de cotització a la Seguretat Social s'estableix durant 2019 en 4.070,10 euros mensuals.

TERCER.- NOVETATS EN EL COL·LECTIU DE TREBALLADORS AUTÒNOMS O PER COMPTE PROPI I TREBALLADOR AUTÒNOM ECONÒMICAMENT DEPENDENT.

S'estableix l'actualització de les bases mínimes i altres límits de cotització dels treballadors autònoms en el sistema Seguretat Social sent el més destacable que, amb efectes d'1 de gener de 2019, s'incrementa l'àmbit de protecció del règim especial de la Seguretat Social d'aquests treballadors incorporant, de manera obligatòria, la totalitat de les contingències que fins al moment tenien caràcter voluntari, com la protecció per cessament d'activitat i les contingències professionals.

També es millora la intensitat d'algunes d'aquestes cobertures, com la relativa a la protecció per cessament d'activitat, en la qual es duplica el període de percepció del seu abonament respecte del previst en l'actualitat, o es fa a càrrec de aquesta modalitat de protecció l'abonament de la cotització per totes les contingències del treballador a partir del dia 61è d'incapacitat temporal amb dret a prestació econòmica.

La Base mínima s'incrementarà en un 1,25 per cent respecte de les vigents en l'any 2018, quedant en 944,40 euros mensuals sent la base màxima la de 2.077,80 euros mensuals i els tipus de cotització en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors autònoms a partir l'1 de gener de 2019 són:

- a) Per a les contingències comunes, el 28,30%.
- b) Per a les contingències professionals, el 0,9%, del qual el 0,46% correspon a la contingència d'incapacitat temporal i el 0,44% a la d'incapacitat permanent, mort i supervivència.
- c) Per cessament d'activitat, el 0,7%.

d) Per formació professional, el 0,1%.

S'ajorna, com s'ha vingut fent en les lleis de pressupostos generals de l'Estat, l'entrada en vigor de determinats articles de la Llei 20/2007, de 11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, en allò referent als treballadors autònoms que exerceixin la seva activitat a temps parcial, pel fet que encara no s'han pogut determinar quines podrien ser les condicions necessàries que permetin estendre a aquests treballadors la normativa reguladora del treball a temps parcial, que per estar prevista per a treballadors que depenen d'un empresari, no és extensible directament als treballadors autònoms.

La disposició final tercera porta a terme la modificació d'alguns articles de la Llei 20/2007, de 11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom per fixar l'acció protectora d'aquest règim especial de Seguretat Social.

S'obliga als treballadors inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors autònoms incorporats a l'esmentat règim especial amb anterioritat a l'1 de gener de 1998 i que, d'acord amb la disposició transitòria vint-i-novena del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, haguessin optat per mantenir la protecció per la prestació econòmica per incapacitat temporal amb l'entitat gestora, a què en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest real decret llei optin per una mútua col·laboradora de la Seguretat Social, i tindrà efecte des de l'1 de juny de 2019.

En relació a l'anterior, es modifica l'article 83 LGSS perquè els treballadors compresos en l'àmbit d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors autònoms hagin de formalitzar la cobertura de l'acció protectora per contingències professionals, incapacitat temporal i cessament de activitat amb una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, havent d'optar per la mateixa mútua col·laboradora per a tota l'acció protectora indicada.

També es modifica l'apartat 1 de l'article 316 de la LGSS de manera que, per als treballadors en règim autònom passa a ser obligatòria (i no opcional, com fins ara) la cobertura de les contingències professionals que es durà a terme amb la mateixa entitat, gestora o col·laboradora, amb la qual s'hagi formalitzat la cobertura de la incapacitat

temporal i determinarà l'obligació d'efectuar les corresponents cotitzacions, en els termes que preveu l'article 308. Per les contingències indicades, es reconeixeran les prestacions que, per les mateixes, es concedeixen als treballadors inclosos en el Règim General de la Seguretat Social, en les condicions que per reglament.

Es modifica l'article 317 que regula l'acció protectora dels treballadors autònoms econòmicament dependents que passen a tenir inclosa obligatòriament, dins l'àmbit de l'acció protectora de la Seguretat Social, la cobertura de la incapacitat temporal i dels accidents de treball i malalties professionals. No és sinó donar compliment al que l'article 26.3 de la Llei 20/2007, de 11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom havia establert d'acord amb que aquests treballadors "*haurien de*" tenir inclosa aquesta acció protectora.

A La disposició final cinquena es preveuen les noves tarifes per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals dels empresaris, qualsevol que sigui el règim d'enquadrament, i, si s'escau, dels treballadors per compte propi inclosos en el règim especial de treballadors del mar i en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris, establert en el règim especial dels treballadors autònoms.

Es modifica l'article 327 i l'article 329 de la LGSS de manera que el sistema específic de protecció per cessament d'activitat del règim de treballadors autònoms passa a forma part de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social deixant de ser de caràcter voluntari per a ser obligatori. Es modifiquen els articles 337, 338, 340, 344 i 347 de la LGSS per fixar les formes i condicions del nou model obligatori de protecció per cessament d'activitat.

S'afegeix una disposició addicional 28a a la LGSS que regula una excepció a la cobertura obligatòria de totes les contingències en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors autònoms de manera que la cobertura de les contingències d'accident de treball i malaltia professional, per cessament d'activitat i per formació professional, no resultarà obligatòria en el cas de socis de cooperatives inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms que disposin d'un sistema intercooperatiu de prestacions socials, complementari al Sistema Públic, que

compti amb l'autorització de la Seguretat Social per col·laborar en la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal i atorgui la protecció per les esmentades contingències, amb un abast equivalent.

QUART.- SALARI MÍNIM INTERPROFESSIONAL (SMI).

L'article 12 complementa la regulació del SMI assenyalant que, donat el caràcter excepcional de l'increment establert pel Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el SMI per a 2019, les noves quanties del SMI que s'estableixen no són aplicables als convenis col·lectius vigents a data d'entrada en vigor del reial decret que utilitzin el SMI com a referència per determinar la quantia o l'increment del salari base o de complements salarials. En aquests casos, llevat que les parts legitimades acordin una altra cosa, la quantia del SMI s'entén referida durant 2019 a:

- a) Les establertes en el Reial Decret 1171/2015, de 29 de desembre, pel qual es fixa el SMI per a 2016, incrementades en un 2% d'acord amb l'objectiu a mitjà termini d'inflació del Banc Central Europeu als convenis col·lectius vigents a 1 de gener de 2017.
- b) Les establertes en el Reial Decret 742/2016, de 30 de desembre, pel qual es fixa el SMI per a 2017 incrementades en un 2%, d'acord amb l'objectiu a mitjà termini d'inflació del Banc Central Europeu als convenis col·lectius que van entrar en vigor després l'1 de gener de 2017 i que continuaven vigents a 26 de desembre del 2017.
- c) Les establertes en el Reial Decret 1077/2017, de 29 de desembre, pel qual es fixa el SMI per a 2018 en els convenis col·lectius que van entrar en vigor després del 26 de desembre del 2017 i vigents a la data d'entrada en vigor del Reial Decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el SMI per a 2019.

Ara bé, el que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici que hagin de ser modificats els salaris establerts en conveni col·lectiu inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del SMI que s'estableixen per a 2019 en el Reial Decret 1462/2018, de 21 de desembre, en la quantia necessària per assegurar la percepció

d'aquestes quanties, essent aplicables les regles sobre compensació i absorció que s'estableixen a l'article 3 de l'esmentat reial decret.

No suposa cap canvi respecte a la regulació de l'esmentat Reial Decret 1462/2018 que ja contemplava aquesta situació i que ja hem comentat en una nota informativa específica.

CINQUÈ.- PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS.

La disposició addicional tercera suspèn, per a les cotitzacions que es generin durant l'any 2019, el sistema de reducció de les cotitzacions per contingències professionals per disminució de la sinistralitat laboral, a les empreses que hagin disminuït de manera considerable la sinistralitat laboral, regulada en el Reial Decret 231/2017, de 10 de març, amb la idea que durant l'any 2019 es procedeixi a la reforma del reial decret abans esmentat

SISÈ.- PRÀCTIQUES FORMATIVES, NO LABORALS O ACADÈMIQUES EXTERNES.

La disposició addicional cinquena obliga a cotitzar per les persones que duen a terme la realització de pràctiques formatives en empreses, institucions o entitats incloses en programes de formació, la realització de pràctiques no laborals en empreses i la realització de pràctiques acadèmiques externes a l'empara de la respectiva regulació legal i reglamentària, encara que no tinguin caràcter remunerat. S'inclou tant a les pràctiques realitzades per alumnes universitaris de titulacions oficials de grau i màster com per alumnes de formació professional de grau mitjà o superior.

La inclusió d'aquestes persones en pràctiques en el Règim General de la Seguretat Social es fa com assimilades a treballadors per compte aliè, amb exclusió de la protecció per desocupació, llevat que la pràctica o formació es realitzi a bord d'embarcacions, en aquest cas la inclusió es produirà en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

El compliment de les obligacions en matèria de Seguretat Social correspon:

- a) En el cas de pràctiques i programes formatius remunerats, a qui correspongui d'acord amb la normativa aplicable en cada cas.
- b) En el cas de pràctiques i programes formatius no remunerats, a l'empresa, institució o entitat en què es desenvolupin aquells, llevat que en el conveni o acord de cooperació que, si escau, se subscriu per a la seva realització es disposi que tals obligacions correspondran al centre educatiu en el qual els alumnes cursin els seus estudis.

La cotització a la Seguretat Social s'efectuarà, en tot cas, aplicant les regles de cotització corresponents als contractes per a la formació i l'aprenentatge, sense que hi hagi obligació de cotitzar per les contingències de desocupació, ni al Fons de Garantia Salarial ni per formació professional.

El que preveu aquesta disposició és aplicable a les persones que participin en programes de formació o realització de pràctiques no laborals i acadèmiques, de caràcter no remunerat, a partir del dia primer del mes següent al de l'entrada en vigor de la norma reglamentària de desenvolupament que el Govern farà, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest reial decret llei.

Les persones a què fa referència la present disposició que, amb anterioritat a la seva data d'entrada en vigor, s'haguessin trobat en la situació indicada en el mateix, podran subscriure un conveni especial, per una única vegada, en el termini, termes i condicions que determini el Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social, que els possibiliti el còmput de la cotització pels períodes de formació realitzats abans de la data d'entrada en vigor, fins a un màxim de dos anys.

La disposició transitòria cinquena proporciona la cobertura de la contingència de desocupació en els contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits amb alumnes treballadors en els programes públics d'ocupació i formació, incloent els programes d'escoles taller, cases d'oficis i tallers d'ocupació, que es subscriu a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest reial decret llei. A aquests efectes, els contractes vigents a la data d'entrada en vigor d'aquesta norma, així com les seves pròrrogues, es regiran per la normativa sota la qual es van concertar els contractes inicials.

Es modifica l'article 249 de la LGSS en un doble sentit. D'una banda, desapareix l'excepció que en els contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits amb alumnes treballadors en els programes d'escoles taller, cases d'oficis i tallers d'ocupació, l'acció protectora de la Seguretat Social no contemplés la protecció de la desocupació. D'altra banda, s'exceptua als contractes per a la formació i l'aprenentatge de la cotització per formació professional.

SETÈ.- MODALITATS CONTRACTUALS VINCULADES A LA TAXA D'ATUR.

La disposició transitòria sisena aclareix, per fi, que succeeix amb els contractes de treball afectats per la reducció de la taxa d'atur per sota del 15 per cent. Es tracta, en primer lloc, del contracte indefinit de suport als emprenedors, regulat en l'article 4 de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral i en l'apartat 2 de la seva disposició transitòria novena. En segon lloc, es tracta de la possibilitat de celebrar contractes per a la formació i l'aprenentatge amb treballadors menors de trenta anys sense que sigui aplicable el límit màxim d'edat establert en el paràgraf primer de l'article 11.2.a) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, d'acord amb el que disposa el vigent apartat 1 de la disposició transitòria segona de l'esmentat text refós. En tercer lloc, les mesures establertes en els articles 9 a 13 i disposició transitòria primera de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, que afecten el contracte a temps parcial amb vinculació formativa, contractació indefinida d'un jove per microempreses i empresaris autònoms, contractació en nous projectes d'emprenedoria jove, contracte de primera feina jove i incentius als contractes en pràctiques.

Aquestes modalitats contractuals i mesures estaven sota una greu inseguretat jurídica després del descens de la taxa d'atur per sota del 15 per cent.

Doncs bé, s'aclareix que els contractes que s'hagin celebrat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, continuaran regint-se per la normativa vigent en el moment de la seva celebració considerant en tot cas vàlids els contractes, així com en el seu cas els incentius corresponents, que s'hagin celebrat des del 15 d'octubre de 2018,

data de publicació de l'Enquesta de Població Activa del tercer trimestre del 2018, fins a la data d'entrada en vigor d'aquest reial decret llei. Però, d'acord amb la disposició derogatòria única apartat 2 a) i b) queden derogats aquests contractes i incentius a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial Decret que és l'1 de gener de el 2019.

A més, aquest descens de la taxa d'atur no afecta només les matèries indicades sinó també a la vigència del subsidi extraordinari de desocupació que regula la disposició vint-setena del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, incorporada al mateix per la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2018. En efecte, d'acord amb el que disposa l'apartat setè, la disposició té una vigència de sis mesos a partir de la data de la seva entrada en vigor, i es prorrogarà de forma automàtica per períodes semestrals, fins que la taxa d'atur se situï per sota del 15 per cent segons l'última Enquesta de Població Activa publicada amb anterioritat a la data de la pròrroga. En conseqüència, el Govern assumeix el compromís de presentar un nou model de protecció per desocupació assistencial en els quatre primers mesos de 2019, que substitueixi el fins ara vigent model i, amb l'objecte d'assegurar la cobertura fins a l'adopció del nou model de protecció, s'elimina el caràcter temporal del subsidi extraordinari d'atur, a través de la derogació de l'apartat 7 de la disposició addicional vintena setena del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

També s'aclareix que si bé la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, en la disposició addicional 120, va regular una mesura d'activació i inserció laboral de joves beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil consistent en una ajuda econòmica d'acompanyament dirigida a activar i inserir a aquells joves menors de 30 anys amb nivells formatius baixos, que participin en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil i iniciïn una acció formativa a través d'un contracte per a la formació i l'aprenentatge que els permeti l'adquisició de competències professionals, s'ha decidit derogar tal incentiu.

Així mateix, com un incentiu addicional, la disposició addicional 121 de l'esmentada Llei 6/2018 havia establert una mesura d'activació i inserció laboral de joves beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, consistent en una bonificació específica a les

quotes empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per incentivar la conversió en indefinits dels contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits amb joves que hagin percebut l'ajuda econòmica d'acompanyament prevista en la disposició addicional 120. També es procedeix a la seva derogació.

VUITÈ.- NOVETATS SOBRE JUBILACIÓ I VIDUÏTAT.

La disposició final primera modifica la disposició addicional desena de l'Estatut dels Treballadors, de manera que els convenis col·lectius podran establir clàusules que possibilitin l'extinció del contracte de treball pel compliment per part del treballador de l'edat legal de jubilació fixada en la normativa de Seguretat Social, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) El treballador afectat per l'extinció del contracte de treball ha de complir els requisits exigits per la normativa de Seguretat Social per tenir dret al 100% de la pensió ordinària de jubilació en la seva modalitat contributiva.
- b) La mesura ha de vincular-se a objectius coherents de política d'ocupació expressats en el conveni col·lectiu, com ara la millora de l'estabilitat en l'ocupació per la transformació de contractes temporals en indefinits, la contractació de nous treballadors, el relleu generacional o qualssevol altres dirigides a afavorir la qualitat de l'ocupació.

Es torna, per tant, a la possibilitat de regular, en determinats casos, la jubilació obligatòria per conveni col·lectiu.

S'afegeix un apartat 4 a l'article 146 la LGSS de manera que els empresaris que ocupin a treballadors, que per raó de la seva activitat, els sigui aplicable un coeficient reductor de l'edat de jubilació, hauran de cotitzar pel tipus de cotització per accidents de treball i malalties professionals més alt dels establerts, sempre que l'establiment d'aquest coeficient reductor no comporti una cotització addicional per aquest concepte. Aquest apartat no és aplicable als empresaris que ocupin a treballadors inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1539/2003, de 5 de desembre, pel qual s'estableixen

coeficients reductors de l'edat de jubilació a favor dels treballadors que acrediten un grau important de discapacitat.

La disposició final setena modifica l'apartat 1 de la disposició addicional trentena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, aclarint que en els casos que es pugui incrementar la pensió de viduïtat fins al 60% de la base reguladora, en què fins ara s'exigia com a requisit no tenir dret a una altra pensió pública, sí que es podrà percebre l'increment encara que es tingui dret a més d'una pensió però en aquests supòsits, l'increment de la pensió de viduïtat fins al 60% indicat s'abonarà exclusivament per la diferència entre la quantia d'aquest i la de la pensió percebuda pel beneficiari.

La disposició final segona, en l'apartat 28 modifica la disposició transitòria quarta apartat 5 de la LGSS ampliant la possibilitat que la regulació de la pensió de jubilació, en les diferents modalitats (excepte la jubilació parcial), requisits d'accés, condicions i regles de determinació de prestacions, vigents abans de l'entrada en vigor de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, d'actualització adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, s'ampliï a les pensions de jubilació que es causin abans d'1 de gener de 2020, (fins ara era només a les causades abans l'1 de gener de al 2019) en els següents supòsits:

- a) Les persones la relació laboral s'hagi extingit abans d'1 d'abril de 2013, sempre que amb posterioritat a tal data no tornin a quedar incloses en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social.
- b) Les persones amb relació laboral suspesa o extingida com a conseqüència de decisions adoptades en expedients de regulació d'ocupació, o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit, acords col·lectius d'empresa així com per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats, subscrits o declarats amb anterioritat a 1 d'abril de 2013, sempre que l'extinció o suspensió de la relació laboral es produeixi amb anterioritat a 1 de gener de 2020. Serà condició indispensable que els indicats acords col·lectius d'empresa estiguin degudament

registrats a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina.

No obstant això, les persones a les que es refereixen els apartats anteriors també podran optar perquè s'apliqui, per al reconeixement del seu dret a pensió, la legislació que estigui vigent en la data del fet causant de la mateixa.

NOVÈ.- COTITZACIÓ EN CONTRACTES TEMPORALS.

Es modifica l'article 151 LGSS de manera que en els contractes de caràcter temporal, la durada efectiva dels quals sigui igual o inferior a cinc dies, la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes s'incrementarà en un 40% excepte en el cas dels treballadors agraris. Afecta totes les contractacions temporals a partir l'1 de gener 2019 d'acord amb el que disposa l'apartat 27 d'aquesta disposició final.

A més, dins d'aquesta Disposició final i en coherència amb aquest article, es modifica l'article 249 bis de la LGSS de manera que només als efectes d'acreditar els períodes mínims de cotització necessaris per tenir dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, i cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, en els contractes de caràcter temporal la durada efectiva dels quals sigui igual o inferior a cinc dies, regulats en l'article 151 d'aquesta llei, cada dia de treball es considerarà com 1,4 dies de cotització, sense que en cap cas pugui computar mensualment un nombre de dies superior al que correspongui al mes respectiu. Aquesta previsió no serà d'aplicació en els supòsits de contractes a temps parcial, de relleu a temps parcial i contracte fix-discontinu.

DESÈ.- SOBRE LA INCAPACITAT TEMPORAL I PERMANENT TOTAL.

Es modifica l'article 102 b) de manera que les empreses cessen en la possibilitat d'assumir directament el pagament, al seu càrrec, de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de malaltia comuna o accident no laboral, amb el dret a reduir la quota a la Seguretat Social.

Es modifica l'article 170.1 LGSS de manera que fins al compliment del termini de durada de 365 dels processos d'incapacitat temporal, l'Institut Nacional de la Seguretat Social,

a través dels inspectors mèdics adscrits a aquesta entitat o òrgan equivalent del respectiu servei públic de salut, és l'únic competent no només per emetre una alta mèdica a tots els efectes (situació actual) sinó també (aquesta és la novetat) per considerar que existeix recaiguda en un mateix procés.

Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 196 de manera que mentre que fins ara la prestació econòmica corresponent a la incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna no podia ser inferior al 55 per cent de la base mínima de cotització per a majors de divuit anys, en termes anuals, vigent en cada moment, a partir d'ara aquesta prestació no podrà ser inferior a l'import mínim fixat anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a la pensió d'incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna de titulars menors de seixanta anys amb cònjuge no a càrrec.

Per als treballadors autònoms es modifica l'article 308 LGSS que regulava la cotització en el supòsit de cobertura de contingències professionals i en el supòsit de cobertura del cessament d'activitat de manera que en la situació d'incapacitat temporal amb dret a prestació econòmica, transcorreguts 60 dies en aquesta situació des de la baixa mèdica, correspon fer efectiu el pagament de les quotes, per totes les contingències, a la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, a l'entitat gestora o, si s'escau, al servei públic d'ocupació estatal, amb càrrec a les quotes per cessament d'activitat fixant-se aquestes quotes mitjançant un coeficient aplicable al total de quotes per cessament d'activitat que s'establirà anualment. La cotització corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals es realitzarà mitjançant l'aplicació d'un tipus únic fixat anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat, que s'aplicarà sobre la base de cotització triada per l'interessat.

ONZÈ.- MESURES PER PALIAR ELS EFECTES NEGATIUS EN LA COTITZACIÓ DERIVATS DE LA CRISI ECONÒMICA.

S'afegeix una nova disposició addicional, la vint-novena, a la LGSS que permet subscriure un conveni especial per als afectats per la crisi de manera que els que a 1 de gener 2019 acreditin una edat entre els 35 i 43 anys així com una llacuna de cotització d'almenys tres anys entre el 2 d'octubre de 2008 i l'1 de juliol de 2018, poden subscriure un conveni

especial amb la Tresoreria General de la Seguretat Social per a la recuperació d'un màxim de dos anys en el període abans descrit. Aquestes cotitzacions computaran exclusivament a l'efecte d'incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència, portant-se a terme en els termes que es determini per reglament.

DOTZÈ.- MODIFICACIONS A LA LISOS.

La disposició final quarta modifica la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost afegint un nou apartat 16 a l'article 22 consistent en considerar infracció el comunicar la baixa en un règim de la Seguretat Social de treballadors per compte aliena malgrat que continuïn la mateixa activitat laboral o mantinguin idèntica prestació de serveis, servint-se d'una alta indeguda en un règim de treballadors per compte pròpia. A aquests efectes es considerarà una infracció per cada un dels treballadors afectats.

En coherència es modifica l'article de sancions per incloure aquesta infracció amb la multa següent: en el seu grau mínim, de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros i, en el seu grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

TRETZÈ.- SOBRE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT.

La disposició final vuitena modifica l'article 35 del Reial Decret 383/1984, d'1 de febrer, pel qual s'estableix i regula el sistema especial de prestacions socials i econòmiques previst en la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids. Com abans, els subsidis seran compatibles amb els recursos personals del beneficiari, sempre que aquests no superin el límit màxim a què es refereix l'article 32 del RD (70 per 100, en còmput anual, del salari mínim vigent en cada any) però es aclareix que, tot i això, el subsidi de mobilitat i compensació per despeses de transport serà compatible, en tot cas, amb la percepció de les pensions no contributives de la Seguretat Social o amb els recursos personals del beneficiari que no superin la quantia de les pensions.

Barcelona, a 8 de gener de 2019